

הוא אוכל ביום הכיפורים ומנפח לי כל לילה את הפרצוף במכות! התלוננה הזמרת מרצדס ורצה להתגרש

ואו החלו הצרות: "הוא היה קנאי נורא" מספרת מרצדס. "הלך איתי לכל מקום." "בלילות, אחרי שהייתי חוזרת מן המור עדון איפה שאני שרה, היה חוקר אותי: למה את הסתכלת על ההוא? ולמה עשית עיניים לשני?"

"האמת היא שלא עשיתי שום דבר. אהבתי אותו כמו אלהים. אבל הוא סתם קינא." ואז באו המכות: "כל ערב היה מנפח לי את הפרצוף לגמרי." המשיכה הזמרת הילדותית למראה. "לא יכולתי לסבול את זה — אבל הוא המשיך." "הגעתי למצב שגיטנו, שם שפעם הערצתי, היה בשבילי כמו היסטר שני."

***

התמוטטות-עצבים

יום אחד, כשהרביץ לי שלא יכולתי לעמוד, לקחתי מוגית וברחתי לקובת זיל-ברנינג, שהיה אמרגן שלי, וכמו האבא שלי. "קובת החיוק אותי אצלו — אבל אחר כך חזרתי לבצלי."

ההתפייסות לא החזיקה מעמד זמן רב: "ביום הכיפורים ראיתי שלא אוכל להס-

רוא חזר הביתה, לקח סיגריה בוערת — ודחף לי אותה בחזה!"

התייפחה, השבוע, הזמרת החמודה מרצדס אלקובי, (18) כוכבת-הזמר-היוני, כשבה להתגרש מבעלה הנוצרי היפהפה, גיטנו פריס (22).

לא היו אלה גירושים רגילים: כי מרצדס, המוכרת לכל מעריצי שירייה-העמים והזמר הקל, והנחשבת לאלילת שכונת-הדרום התל-אביבית, נישאה כפי שהתגרשה — בסיגנון אישי, ועל רקע סערתי-רגשות גדולה.

הפרשה החלה לפני כעשרה חודשים — עת הכירה מרצדס, באחד ממעונדי-הלילה בה שרה, את המנגן האיטלקי היפהפה, שבא ארצה במסגרת להקת-הלהיטים הרוקסט, כדי לברוח מגיוסו הצבאי האיטלקי.

"הוא כתב לי שירים, כיבד אותי בפרחים והיה נורא נחמד אלי." סיפרה השבוע מרצדס.

"הכל היה כמו חלום. אפילו רצה ליהפך לאמרגן שלי. הייתי מסובבת לגמרי. "צריכים להבין: הרבה מאוד זמן הס-תוכבת רק עם בחורות. זה הגיע לזה, ש-אמרו עלי כולם בחורות. לסכית."

"אבל זה היה שקר. אני בסך הכל מבית-

אנשים

סיגריים בהסתדרות

כאשר כיבדו הצננים בשבוע שעבר את זיכרם של 18 חבריהם שנפלו בסתיו 1956 בקרב קלקדיה, נזכרו כי את המשטרה כי עיירה הרס כוח תחת פיקודו של צנחן אחר, שהתפרסם יותר מאוחר ככובש ירושלים. מופתה גור, אבל מה שהשתדל לתרום עוד יותר לפעולה היה הרב שלמה גורן. בכל עת הפעולה, שהסתיימה בהקפת החסר-מה על-ידי גודו של הליגיון, עמד הרב על פסי מסילת-הברזל בין אייל לקלקדיה והתי-פלל לשלום החיילים. ● ועשיו גם כבר מותר לגלות מי היה הישיש בעל זקן-התיש הלבן שאזוף חיים בירליב היה נוהג להביא עימו לתרגילי גייסות-השריון בנגב, עת היה מפקדם. היה זה אביו של ברילב, שכלל מקצרת ושהבן הנאמן רצה להקל עליו בצורה כזאת. ● אגב, את אביו של ברילב לא כיבד רק האזוף, אלא גם חייליו. הם קראו לו, בפשטות, אבא. ● קצין בכיר אחר שכבר פרש מן הצבא מומן, אלון מישנר בנימין גייבלי, שהגיע משירות אילן לתפקיד מנכ"ל שטן, גילה כי זה לא כל כך פשוט לאייש משרה רצינית בחברה הסתדרותית. גייבלי, הידוע כחסיד התיים ה-טובים, החזיק בחזרו דרך קבע חיבה של סיגריים הולנדיים ריחניים. עת היום בו העירו לו חבריו להנהלה כי, בחברה ה-ס-תדרותית אין רואים בעין יפה שהמנהל מעשן סיגריים. ● אלון מישנר נוסף ב-חיים האורחים הוא אורי בן-ארי, כובש רמאללה וירחון. השבוע גילה מועד כל כך הצליח אלבוס הניצחון שיצא לאור בהוצאה שהוא מנהלה (נוי-אפשטיין). עוד לפני זה

לארוז את החפצים. אמרתי לו: לא תיסע ותשאיר אותי עגונה. אמר לי: דווקא כך, ושוב הרביץ.

"התביישתי לספר להורי, אך לא יכולתי לסבול יותר וקראתי למשטרה. באו ועצרו אותי. השכנים שאלו אותי למה לא עשיתי זאת קודם: הם ידעו הכל מהצדקות שלי."

***

גירושים מכסיקאים

מסתבר שהשיחה במשטרה הועילה. כאחד מימי השבוע, בשעות הבוקר, הו-

סיגריה בוערת

על החזה!

פיעו שני בניהווג — התושב הזר הנוצרי והיהודיה הישראלית — במשרדו של עורך-הדין בן-משה בתל-אביב.

הם מסרו הצהרה נוסטריונית, המיועדת לממשלת ככסיקו, שהם מעוניינים ונכונים להתגרש.

וכך התגרשו בניהווג — כפי שנישאו. בגירושים מכסיקאים.

משרד הפנים מכיר בגירושים אלה, שהם האמצעי היחיד בו יכולה יהודיה להתגרש מנוצרי — אם הוא תושב-חזק: אם הוא תושב הארץ נוצרי, מכיר משרד-הפנים כי גירוש על-פי צו בית-המשפט המחוזי.

לגבי הזמרת הקטנה היתה זו כמש הצלה: שוב לא ישרוף אותה איש בין שדיה, ואיש לא יכה אותה בלילות.

תור איתו, המשיכה מרצדס. אני בכל זאת יהודיה — והוא ישב מולי, זלל כמו חזיר ועישן סיגריים.

"אמרתי לו שאני רוצה להתגרש. אבל הוא קאחולי ולא יכול להתחתן פעם שנייה, לפי הדת שלו."

"או הוא אמר לי: אעשה לך מה שעשוי לעליזה עזיקרי. לא אתן לך גט לעולם."

"לפני חודש הגעתי להתמוטטות-עצבים. איבדתי את הקול שלי, מרוב התרגשות. הלכתי לרופא, והוא דרש ממני לנוח."

"הייתי יושבת בבית, עם האישה הזו. בשש היה סוגר אותי בירה, על מפתח, וחוזר רק באחת בלילה."

"ביום ששי האחרון ראיתי שהוא מתחיל-

דתי, והמשפחה צעקה עלי כל הזמן: מרצדס, את מוכרחה לשמור על הבתולים! אז לא העזתי לצאת עם הרבה בחורים. ומי כמוכם יודע שבחורה ששרה ב-מועדון צריכה לשמור על עצמה בשבוע עיניים. יש שם המון הזדמנויות, וואבים, וגם מחורים אמיתיים."

"היה לי בסך הכל חבר אחד, קודם, וגם איתו לא עשיתי שום דבר. הוא היה ב-משטרה הצבאית — ונחמד נורא."

***

הימדרר שני

אך כאשר הופיע המנגן האיטלקי — חשבה את גיטנו לנחמד יותר.

"הלכנו חודשיים — והחלטנו מייד להת-חתן" היא מספרת.

כיוון שגיטנו פריס היה איטלקי, נוצרי-קאחולי, ותושב זר — לא היתה לזוג הצעיר ברירה: הם נישאו נשואים מכסיקאים, ב-אמצעות-הדואר, רשמו את נשואיהם אצל עורך-הדין יוסף בן-משה, איש הליגה ל-מניעת כפייה דתית.

צמח הצלחה עם מכנסיים

ישראל כמו הנשיא שלו. כי קוב דה-מירחיל סבל בעבר די הרבה מיהודים. היה זה אחר שהצליח למלט, בראשית מלחמת-העולם ה-שנייה, עת היה פקיד בכיר באוצר הצרפתי, את מלאכה-הזחב הצרפתי מידי הגרמנים (ל-מרתפי בטחון כמושבה צרפתית באפריקה המשונית) ולצטרף לדה-גול בגולה. שליחו האישי של הנשיא רוזוולט לצפון-אפריקה, ש-רהאוצר היהודי הנרי מורגנטאו, לא היה, למרות זאת, מוכן לסלוח לקוב דה-מירחיל את העובדה כי הוא היה אחד ה-חורתים על מיסמכי הכניעה הצרפתית לגר-מנים ודרש סלקן מצפון-אפריקה בכל תו-קף. ● גם ארנולד טוינב, כראוי לא היסטוריון, עסק שוב בהיסטוריה. הוא מצא השחאה למצבה של ישראל בימים אלה. זה כמו יפאן וסין לפני שלושים שנה. היפאנים כבשו וכבשו, אבל בסוף התברר בכל זאת שיש יותר מדי סיגים. והנימשל מוכן. ● לניסוחים מטיב זה היה נכון גם אליעזר ליבנה. השבוע הוא פיתח תיאוריה חד-שה מדוע צריכים יהודי ארצות-הברית לעלות ארצה. אם היהודים האמריקאים יישארו ב-אמריקה ויהיה להם שם טוב, לא תהיה כל סיבה שהיהודים מן הארץ לא ימשיכו לרדת לאמריקה כדי שגם להם יהיה טוב שם. ● גם לעבר-אללה סלאה, הפילדמרשל שהל-נשיא תימן, לא כל כך רע. ממשלת בגדאד הקיבה לו גימלה חודשים של 500 דינאר.

דגאני, בתו של רופא-שיניים ערבי (מסיבוב בילי) ואם יהודיה (מרחובות). עתה היא נקרעת בין שני עמיה. "כשאני רואה ב-טלבויה צניב ערבי משמץ את ישראל, אני מתרגזת ורוצה להגן על היהודים." היא סיפרה השבוע, "וכשאני נמצאת בחברה יהודית ושומעת איך משמיצים את הערבים, אני מתרגזת ויוצאת להגן על הערבים." ● גם הפנטומימאי קלוד (אנשים וחלומות) קיפנים שוהה עתה בארצות-הברית. הוא ביים עם להקתו את המנדורלה המופלא ב-אופרה של בוסטון וקצר הצלחה. אבל מי שהצליח באמת, היתה אשתו, דינה. היא הצילה את המצב כאשר הספיקה להכין, תוך שבוע ימים, תפאורות להצגה הברטר-קית. ● להצלחה מסוג אחר לגמרי זכתה ברכה צמח היפהפיה, אשתו של אמרגן תל-אביבי. רק עכשיו מתברר, כסיכום חר-זר, כי היא היתה האשה היחידה שהצליחה לעבור את ביקורת סדרני היסטון בנשף קונרי, כשהיא לבושה במכנסיים.

כנפיים כי בשכם מצאו סוף סוף הגדרה יעילה לחוסר-יין, מלך ירדן. השכמיים מכנים אותו, בפשטות, ראיס בדויית עמאן (ראש העיר עמאן). ● דמות מלכותית אחרת נת-גלתה בירושלים. זאת היא אם המינוח ה-רוסי שבמורדות הרהיטים, תמרה רז-מנובה הישישה (74), שתאורה המלא אנה, הנסיכה הגדולה תמרה לבית רומנוב, אגב, הטוען לכס רוסייה כיום הוא בן-דודה, הדוכס הגדול וולדימיר קירילוביץ, היושב במדרג עד שירחיב. ● ואם לפתח ידיעות היסטוריות, הרי יש להודיע כי בכפר-סירקין ליד פתח-תקפה חי לו יהודי אחד שהוא יליד רמת-הגולן. כך בדיוק כתוב בתעודת-הזיהוי שלו. הוא נולד בבניהוודה, מושבת נפל שהקים הברון אדמונד רוטשיידר ליהודים ברמת-הגולן, בראשית המאה הזאת. ● הסופר האמריקאי גיימס מיצ'נר, שהרב-מכר שלו על ישראל, המקור, נכתב עת בילה כמה שנים על הכרמל בחיפה, נזכר השבוע להביע את תודתו למי שנתן לו את ההשראה לכתיבת הספר. זהו בית-הכנסת המרכזי של הכרמל, בו בילה מיצ'נר הלא-יהודי, לעיתים מוזמנות ולו שיגר ע-כ שיו תרומה של 1200 לירות. ● תושבת אחרת של ארצות-הברית, מלכת היופי לשע-בר לילי מן, אין לה חיים כל כך פשוטים. לילי, החיה בניו-יורק עם בעלה השני, מצת-תזמורת-בידור בשם מירסקי, נולדה כלילי-

מלחמה, בעת הכוננות, הוא הציע לעיתונאי אוהד זמורה להכין אלבום מתאים באם ראש תפרוך מלחמה. פחות מחשבים מי אכן היו מחברי רבייה-מכר המלחמתים ה-אחרים: אריה (היום הקצר ביותר) אבנרי הודה שאת ספרו הכין בארבעה ימים; ארי (ירושלים) נצח) לנדאו כתב את היצירה שלו תוך שבוע ימים; אביעזר (אישיה ימי תהילה) גולן כבר נזקק ל-22 יום; ושמו"ל אל (סדן אדום) שגם עמל שישים יום מלאים. המסקנה: אחרי 20 ספרי מלחמה ו-20 אלבומים על המלחמה, כדאי לחכות עוד קצת, אולי יצא משהו טוב בכל זאת.

נסיכה בירושלים

אפשר להגיד כל מיני דברים על תושבי שומרון ויהודה, אבל חוש הומור הם לא חסריים. הנה, לאחרונה, עשתה לה השמועה